

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka, trestnej veci obžalovaného **P. G. a spol.**, pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. apríla 2011 o odvolaní obžalovaných P. G., P. S. a P. M. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29. novembra 2010, sp. zn. 2 T 9/2005, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sa odvolania obžalovaných P. G., P. S. a P. M. **z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Trnave boli obžalovaní P. G., P. S. a P. M. uznaní za vinných z trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., obž. G. aj z pokusu trestného činu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2 k § 247 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a trestného činu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že :

1/ obž. P. G., obž. P. S. a obž. P. M.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 26. septembra 2004 v čase asi o 04.40 hod. v L., v objekte bývalého PD L., na čerpacej stanici zv. J. prepadli pracovníčku čerpacej stanice E. B., nar. X., tým spôsobom, že po príchode na čerpaciu stanicu na osobnom motorovom vozidle zn. Ford Escort, tmavozelenej farby s dosiaľ nezisteným evidenčným číslom zastavili pri výdajnom stojane benzínu UNI 95, vystúpili z vozidla a po výzve pracovníčky čerpacej stanice, že sa platí vopred, P. M. zostal stáť pri vozidle a P. G. spolu

s P. S., ktorý mal na hlave čiernu kuklu prišli k okienku pokladne, kde P. S. pištoľou, ktorú držal v ruke, vyrazil sklenenú výplň na okne pokladne, následne otvoril okno a na pracovníčku čerpacej stanice namieril pištoľ a povedal jej „naval' prachy“, čo E. B. neurobila a začala kričať o pomoc, na čo jeden z nich jej povedal „nekrič, lebo Ťa odbachnem a naval' prachy“, pričom po tejto vyhrážke im pracovníčka čerpacej stanice zo strachu vydala finančnú hotovosť z pokladne vo výške 6 100 Sk, ktorú od nej zobral P. S., následne obaja utiekli k vozidlu, kde na nich čakal P. M., ktorý stál opodiaľ a dával pozor, všetci traja nasadli do vozidla a s vozidlom odišli do mesta preč, čím uvedeným konaním spôsobili spoločnosti J., IČO: X., škodu vo výške 6 100 Sk (202,48 eur).

2/ obž. P. G.

dňa 03. júna 2004 v čase o 02,30 h v obci P., po vzájomnej dohode v úmysle vykonať krádež predajného novinového stánku P. a odcudziť z neho nájdené veci M. B. s Ľ. F., (voči ktorým je vedené osobitné konanie) prišli k predajnému novinovému stánku P., ktorý sa nachádza pri kultúrnom dome oproti rodinného domu č.p. X., v obci P. a M. B. s Ľ. F. vytrhli železnú tyč, ktorou bola zaistená sieťová kovová mreža presklenej časti stánku P., následne M. B. prineseným diamantom na rezanie skla rezal na presklenej časti stánku za odklopenou sieťovou kovovou mrežou, pričom boli na mieste vyrušení príslušníkmi OO PZ H. a z miesta činu utiekli a F. D. (voči ktorému je vedené osobitné konanie) s P. G. po celú dobu páchania skutku dávali pozor, čím majiteľovi stánku Ž. T. T., nar. X. spôsobili škodu vo výške 400 Sk, poškodením zariadenia novinového stánku (13,28 eur).

3/ obž. P. G.

spoločne po vzájomnej dohode s Ľ. F., F. D. a M. B., (voči ktorým je vedené osobitné konanie) dňa 03. júna 2004 v čase asi o 00,30 h prišli na osobnom motorovom vozidle zn. Žiguli červenej farby e.č. X., ktoré užíval P. G. do R. v k.ú. Š. za účelom odcudzenia benzínu z odstavených osobných motorových vozidiel, kde zaparkovali pri motorovom vozidle zn. Š 120 červenej farby e.č. X., ktorého majiteľom je M. B., nar. X., bytom C., vystúpili z vozidla, kde F. D. otvoril kapotu motora na vozidle Š 120 a začali vypúšťať benzín, načo boli vyrušení majiteľom vozidla, ktorý sa za nimi rozbehol, kde ho pri tom F. D. uderil rukou do tváre, následkom čoho spadol na zem a odobral sa do otvorenej chatky, z ktorej odcudzil mobilný telefón zn. Siemens C 55, peňaženku s finančnou hotovosťou

vo výške 1 000 Sk, 100 Kč a doklady na meno M. B. z Č., čím majiteľovi vozidla a odcudzených vecí spôsobili škodu vo výške najmenej 6 544 Sk (217,22 eur).

4/ obž. P. G.

dňa 29. septembra 2004 v presne nezistenom čase v Š. uzavrel nájomnú zmluvu s prenajímateľom S. S. - zastúpená otcom R. C., ktorej predmetom bolo získanie finančných príjmov z prenájmu nákladného automobilu zn. LIAZ 110, EČ: X., zapísaného v technickom preukaze č. X. a prívesu EČ: X., zapísanom v technickom preukaze č. X. so 7 kusmi hliníkových bočníc v hodnote 70 000 Sk a 4 ks pneumatík o rozmere 11x20 v hodnote 40 000 Sk podľa vyjadrenia prenajímateľa, kde výška nájomného medzi zmluvnými stranami činila 10 000 Sk mesačne, ktoré sa zaviazal nájomca poukazovať v hotovosti prenajímateľovi vždy do konca príslušného mesiaca, do úplného splnenia, t.j. do výšky 60 000 Sk, čo bola konečná suma a po splatení by bola kvalifikovaná ako kúpna cena, čo do dnešného dňa nevykonal, odovzdal jazdnú súpravu do zberných surovín v obci Č. a spôsobil tak poškodenej S. S. škodu vo výške 170 000 Sk (5 642,97 eur).

Za to Krajský súd v Trnave podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, uložil obžalovaným G. a S. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, pričom na výkon ktorého ich zaradil, podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák., do prvej nápravno výchovnej skupiny.

Zároveň mu podľa § 49 ods. 1, 50 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložil obž. G. aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 3 rokov a 8 mesiacov.

Zároveň však zrušil výroky o treste uloženom trestným rozkazom Okresného súdu Levice z 9. novembra 2009, sp. zn. 2 T 268/09 a Okresného súdu Malacky z 11. marca 2010, sp. zn. 2 T 43/2009, ohľadom obž. G. a rozsudkom Okresného súdu Senica z 3. septembra 2008, sp. zn. 3 T 18/2005, ohľadom obž. S..

Obžalovanému M. uložil podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Zároveň rozhodol o povinnosti všetkých obžalovaných uhradiť škodu poškodeným J. a S. S., pričom ďalších poškodených odkázal s ich nárokmi na náhradu škody na konanie o veciach občiansko – právnych.

Proti tomuto rozsudku podali všetci obžalovaní včas odvolanie.

Obžalovaný P. G. v jeho písomných dôvodoch uviedol, že jeho odvolanie smeruje proti výroku o vine len v bode 1/ rozsudku, v skutkoch pod bodmi 2 – 4 vinu nepopiera, ale navrhuje za uvedené skutky uložiť miernejší trest. K spáchaniu skutku pod bodom 1/ sa doznal pod nátlakom, k jeho spáchaniu sa vo väzení priznal iný väzeň, kritického dňa bolo jeho motorové vozidlo nepojazdné a odstavené u spoluobžalovaného M.. Vzhľadom na to, že s družkou čakajú dieťa a od skutkov pod bodmi 2-4 uplynula dlhšia doba, navrhuje uložiť mierny trest.

Obžalovaný poukázal na nevierohodnosť spoluobžalovaného G., ktorý ho usvedčoval, navrhol skúmať jeho duševný stav. Na mieste činu v kritickej dobe vôbec nebol, považuje za otázne, či sa vôbec stal skutok a napokon svedkyňa – E. B. tvrdila, že jeden z páchatel'ov mal modré oči, pričom on má oči hnedé.

Taktiež obž. M. tvrdil v dôvodoch svojho odvolania, že bol k výpovedi, v ktorej sa priznal donútený, svedkyňou B. nebol opoznaný. Pokiaľ sa snažil zabezpečiť si cestou príbuzných alibi, robil tak len preto, že je nevinný. Navrhol preto, aby bol prvostupňový rozsudok zrušený a on spod skutku oslobodený.

Prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí navrhol odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade podaných odvolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 254 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Krajský súd v Trnave vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 5 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 6 Tr. por.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s obhajobou obžalovaných, ktorí napokon tvrdili, že sa na mieste činu ani nenachádzali.

Najvyšší súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, keďže zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi nepochybne preukázané, že obžalovaní spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchali so zbraňou.

A obž. G. sa aj dopustil spoločným konaním konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocní a tak spácha taký čin vlámaním, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo, ako aj spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a taký čin spáchal vlámaním a napokon si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Preto správne postupoval krajský súd, keď uznal obžalovaných vinnými z trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa §§ 9 ods. 2, 234 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a obž. G. aj z pokusu trestného činu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2 k § 247 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., z trestného činu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

K odvolacím námietkam obžalovaných treba podotknúť, že nejde o nové, doposiaľ neuvádzané ich tvrdenia, ale už v priebehu konania pred súdom opakované námietky, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom vysporiadal už súd prvého stupňa vo svojom odôvodnení. Rozviedol, v čom spočívali rozpory v jednotlivých výpovediach obžalovaných navzájom a svedkov a akým spôsobom ich súd odstraňoval a jednotlivé výpovede a ostatné vykonané dôkazy vyhodnotil.

Preto aj odvolací súd považuje úvahy krajského súdu za správne a presvedčivé.

Ani najvyšší súd neuveril obrane obžalovaných G. a M., že boli nejakým spôsobom k doznávajúcim sa výpovediam prinútení.

Obžalovaný P. M. tak 13. decembra 2004, ako aj nasledujúci deň vo svojich výpovediach priznal účasť na mieste činu, usvedčoval spoluobžalovaných z vykonania lúpeže, iba svoj podiel viny bagatelizoval. Pri ďalšej výpovedi 8. apríla 2005 však už tvrdil, že popisovaný skutok sa asi stal v iný deň.

Navyše zo zadržaného „motáku,, je evidentné ako sa obž. M. snaží u príbuzných zabezpečiť alibi, ktoré mu potvrdí, že „som nemohol byť s tými dvomi nad ránom o 05.00 hod. na čerpacej stanici,,.

Napokon tento obžalovaný v liste (č. l. 344) z 9. júna 2006, ktorý adresoval prokurátorovi uvádza, že pri skutku nepoužil žiadne násilie, spoluobžalovaní S. a G. sa zmocnili peňazí a napokon si ich aj rovnakým dielom rozdelili iba títo dvaja. On nemal v úmysle spáchať lúpež.

Aj obž. P. G. sa v prípravnom konaní (č. l. 99 výpoveď zo 14. decembra 2004) v plnom rozsahu doznal k spáchaniu všetkých skutkov, pričom zo spáchania skutku pod bodom 1/ zároveň usvedčoval aj spoluobvinených, pričom jeho výpoveď korešpondovala s výpoveďou svedkyne B. aj s výpoveďou obž. M. z toho istého dňa.

Na uvedených tvrdeniach zotrval aj pri konfrontáciách so spoluobžalovanými z 21. apríla 2005, pričom usvedčoval aj ich zo spáchania skutku 1/.

Pri rekognícii ho svedkyňa ako jediného bez masky aj opoznala.

Obžalovaný S. poprel spáchanie skutku s tým, že ide o pomstu zo strany G., lebo mu nevrátil auto (čo nezodpovedá ďalším vykonaným dôkazom).

Zo zadržaného listu, ktorý obžalovaný S. adresoval matke je zrejmé, že ju informuje, kedy a kde sa skutok stal, s tým, že on nebol nikde a nech matka „zistí,, kde bol. Z tohto je evidentné, že si snažil tiež na kritickú dobu zabezpečiť alibi.

Na hlavnom pojednávaní si však už obž. S. s odstupom šiestich rokov spomenul, že boli v S. na káve a následne na diskotéke (obž. G., ktorý na hlavnom pojednávaní tvrdil, že ho policajti bili aj pred advokátom si zase spomenul, že boli spoločne celú noc v erotickom salóne...). Obž. M. zase tvrdil, že v kritickej dobe bol iba so S. v M..

Treba potvrdiť, že skutočne svedkyňa B. na hlavnom pojednávaní (po šiestich rokoch od spáchania skutku) prvýkrát uviedla, že jeden z páchatel'ov v kukle mal mať modré oči. Uvedený rozpor bol logicky vysvetlený v dôvodoch prvostupňového rozsudku, na ktoré odvolací súd poukazuje, keďže sa s nimi stotožňuje.

Za daného stavu odvolanie obžalovaného považoval odvolací súd za nedôvodné.

Prvostupňový súd nepochybil ani pri rozhodovaní o druhoch a výmere trestov. Uložené tresty zodpovedajú kritériám uvedeným v § 23 ods. 1 a § 31 ods. 1 Tr. zák. a splňajú účel tak z pohľadu generálnej ako aj individuálnej prevencie.

U obžalovaných P. G. a P. S. musel súd použiť tzv. asperačnú zásadu vzhľadom na to, že sa skutku dopustili po účinnosti zákona č. 171/2003 Z. z., t. j. po 1. septembri 2003 a teda ukladať trest v rozmedzí od 10 do 15 rokov odňatia slobody.

U obž. M. sa asperácia nepoužila a trest uložený na spodnej hranici trestnej sadzby je vzhľadom na jeho osobu i okolnosti prípadu (najmä odstup času) tiež primeraný.

Taktiež rozhodnutie o náhrade škody zodpovedá zistenému skutkovému stavu a zákonu.

Z hore uvedených dôvodov považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie obžalovaných za nedôvodné a zamietol ich podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. apríla 2011

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová